

havde vist en større Interesse for dette Spørgsmaal, end de virkelig har, havde det ikke betydning, at man derigennem saa hele det danske Folks Stemning, thi Menighedsraadene er valgte af en saa lille Brøkdelen af det danske Folk, at de absolut ikke kan være noget gyldigt Udtryk for hele det danske Folks Mening.

Flere af Talerne har været inde paa Betragtninger om, at der ikke var kommet nye Synspunkter frem med Hensyn til den almindelige borgerlige Ægteforening. Nej, det er der muligvis ikke; thi naar en Sag har været diskuteret saa meget og saa grundigt som netop dette Spørgsmaal, og der under Diskussionen er blevet fremført saa fortrinlige Argumenter for den almindelige borgerlige Ægteforening, er det maaske vanskeligt at fremføre nye. Jeg kan henvise alle dem, som endnu er i Tvivl i det Spørgsmaal, til Venstres gamle Udtalelser, navnlig Udtalelser af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), saa vil de sikkert til syvende og sidst blive overbevist om Rigtigheden af dette Standpunkt.

Til det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller) vil jeg sige, at de fleste af de Udtalelser, han kom med, gik jo ud paa at kritisere Mindretallets Ændringsforslag. Men der var et enkelt af Mindretallets Ændringsforslag, som han, saa vidt jeg kunde høre, sluttede sig til, nemlig det Ændringsforslag, der angik Mæglingen mellem Ægtefæller, der vilde separeres. Se, det Ændringsforslag, som herom er stillet af de Konservative og Venstre, gaar ud paa, at Mæglingen skal foregaa ved Præsten, hvis Ægtefællerne hører til Folkekirken — efter Lovforslaget skal Mæglingen i alle Tilfælde foregaa ved Overøvrigheden —; men nu stilles der altsaa Forslag om, at hvis Ægtefællerne hører til Folkekirken, skal der foretages Mægling af Præsten; og hvis de ikke hører til Folkekirken, falder Mæglingen efter Lovforslaget bort. Jeg synes, man derved stiller Folk noget forskelligt, efter som de er indenfor eller udenfor Folkekirken.

Det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe) gjorde en Bemærkning om Underholdsbidraget, som refererede sig til den Bemærkning, jeg kom med, da jeg tidligere havde Ordet i Dag. Jeg vil i den Anledning sige, at Lovforslaget aabner jo Adgang til, at Afgørelsen kan blive endelig, og de tre ærede Medlemmer, som har stillet Ændringsforslag Nr. 92, ønsker, at denne Adgang fjernes, ved at Bestem-

melsen herom udgaar af Forslaget. De tre ærede Medlemmer er altsaa enige om, at Forholdet i alle Tilfælde skal kunne tages op til fornyet Overvejelse. Men det ærede 7de Medlem for Randers Amt udtalte sig før — og for øvrigt ogsaa tidligere — for, at Parterne dog en Gang maatte have Fred. Men han tænker sig i det Ændringsforslag, som han alene stiller til samme Paragraf, at Sagen kan tages op igen paa en saadan Maade, at en af Ægtefællerne kan komme til at yde mindre, men ikke mere; efter hvad det ærede Medlem gik ud fra i sin Tale, var det saaledes, at Manden kunde komme til at yde mindre, men ikke mere til Hustruen i Underholdsbidrag til Børnene. Jeg mener altsaa, at der er en absolut Modsætning mellem det ærede Medlems Udtalelser og hans Ændringsforslag.

Det ærede Medlem var igen inde paa Betragtninger over, at Professor Bentzon havde udtalt sig letfærdigt og letsindigt. Jeg vil dertil sige, at enhver Lovgiver overvejer vel, om det Forslag, han stiller, er godt nok til at blive Lov, særlig naar det angaar saa vigtige Forhold, som her er Tale om; og Professor Bentzons Udtalelser er jo et Udtryk for, at han ikke er gaaet med til det, han her har foreslaaet, letsindigt og letfærdigt, men efter grundig og moden Overvejelse. Jeg maa derfor bestemt protestere imod en saadan Opfattelse af Professor Bentzons Udtalelser. Men for øvrigt har Formanden jo kaldt det ærede Medlem til Orden, saa jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sag.

Endvidere vil jeg gerne udtale min store Glæde over de Udtalelser, som det ærede 6te Medlem for Aarhus Amt (Karen Ankersted) kom med. Det ærede Medlem gik jo nemlig stærkt imod sin Partifælde, det ærede 7de Medlem for Randers Amt, hvad jeg i høj Grad kan anerkende. Det ærede 7de Medlem for Randers Amt mente, at Lovforslaget gik ud fra, at Kvinderne kunde klare sig paa alle andre Punkter end overfor Manden. Jeg mener nu ikke, at man skal give Kvinden en særlig Beskyttelse overfor Manden i Ægteskabet; det tilsigter Lovforslaget heller ikke, det ønsker kun, at hun skal stilles lige med Manden. Men ganske vist, naar man ved, hvorledes man i konservative Kredse ser paa Kvindens Stilling indenfor Ægteskabet, og naar man hører de Tanker, som det ærede 7de Medlem for Randers Amt gør sig til Talsmand for, kunde man maaske have ønsket, at der overfor saadanne Tilfælde var en